

Pe Argeș în jos,
Pe un mal frumos,
Negru-vodă trece
Cu tovarăși zece,
Nouă meșteri mari,
Calfe și zidari,
Și Manole, zece,
Care-i și întrece.
Merș cu toți pe cale
Să aleagă-n vale
Loc de mănăstire
Și de pomenire.
Iară cum mergeau
Că-n drum ajungeau
Pe-un biet ciobănaș
Din fluier doinaș,
Și cum îl vedea
Domnul îi zicea:

Meșterul Manole

“Mândre ciobănaș,
Din fluier doinaș!
Pe Argeș în sus
Cu turma te-ai dus,
Pe Argeș în jos
Cu turma ai fost.
Nu cumva-ai văzut
Pe unde-ai trecut
Un zid părăsit
Și neisprăvit
La loc de grindis,
La verde-aluniș?”

“Ba, doamne,-am văzut
Pe unde-am trecut
Un zid părăsit
Și neisprăvit.
Câinii cum îl vād,
La el se repād
Și latră-a pustiu
Și urlă-a morțiu.”

Meșterul Manole

Cât îl auzea,
Domnu-nveselea
Și curând pleca,
Spre zid apuca
Cu nouă zidari,
Nouă meșteri mari
Și Manole zece
Care-i și întrece.
“Iată zidul meu!
Aici aleg eu
Loc de mănăstire
Și de pomenire.
Deci voi, meșteri mari,
Calfe și zidari,
Curând vă siliți
Lucrul de-l porniți,
Ca să-mi ridicați,
Aici să-mi durați
Mănăstire naltă
Cum n-a mai fost altă,

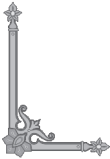

Meșterul Manole

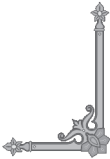

Că v-oi da averi,
V-oi face boieri,
Iar de nu, apoi
V-oi zidi pe voi,
V-oi zidi de vii
Chiar în temelii!”

2

Meșterii grăbeau,
Sforile-ntindeau,
Locul măsurau,
Șanțuri largi săpau,
Și mereu lucrau,
Zidul ridicau,
Dar orice lucra
Noaptea se surpa!
A doua zi iar,
A treia zi iar,

Meșterul Manole

A patra zi iar
Lucrau în zadar!
Domnul se mira
Ș-apoi îi mustra,
Ș-apoi se-ncrunta
Și-i amenința
Să-i puie de vii
Chiar în temelii!
Meșterii cei mari,
Calfe și zidari,
Tremurau lucrând,
Lucrau tremurând
Zi lungă de vară
Ziua pân-în seară,
Iar Manole sta,
Nici că mai lucra,
Ci mi se culca
Și un vis visa,
Apoi se scula
Ș-astfel cuvânta:

Meșterul Manole

“Nouă meșteri mari,
Calfe și zidari!
Știți ce am visat
De când m-am culcat?
O șoapta de sus
Aieva mi-a spus
Că orice-am lucra
Noaptea s-a surpa
Pân-om hotărî
În zid de-a zidi
Cea-ntâi soțioară,
Cea-ntâi surioară
Care s-a ivi
Mâini în zori de zi
Aducând bucate
La soț ori la frate.
Deci dacă vroiți
Ca să isprăviți
Sfânta mănăstire
Pentru pomenire,

Meșterul Manole

Noi să ne-apucăm
Cu toți să jurăm
Și să ne legăm
Taina s-o păstrăm:
Ș-orice soțioară,
Orice surioară
Mâni în zori de zi
Întâi s-a ivi,
Pe ea s-o jertfim
În zid s-o zidim!"

3

Iată-n zori de zi
Manea se trezi,
Ș-apoi se sui
Pe grad de nuiele
Și mai sus, pe schele,
Și-n câmp se uita,

Meșterul Manole

Drumul cerceta.
Când, vai! Ce zărea?
Cine că venea?
Soțioara lui,
Floarea câmpului!
Ea s-apropia
Și îi aducea
Prânz de mâncătură,
Vin de băutură.
Cât el o zărea,
Inima-i sărea,
În genunchi cădea
Și plângând zicea:
"Dă Doamne, pe lume
O ploaie cu spume,
Să facă pâraie,
Să curgă șiroaie,
Apele să crească,
Mândra să-mi oprească,
S-o oprească-n vale

S-o-ntoarcă din cale!”

Domnul se-ndura,

Ruğa-i asculta,

Norii aduna,

Ceru-ntuneca

Și curgea deodată

Ploaie spumeșată

Ce face pârșaie

Și umflă șiroaie.

Dar oricât cădea

Mândra n-o oprea,

Ci ea tot venea,

Și s-apropia.

Manea mi-o vedea,

Inima-i plânșea,

Și iar se-nchina,

Și iar se ruğa:

“Sufică, Doamne-un vânt

Sufică-l pe pământ,

Brazii să-i despoaie,

Meșterul Manole

5

Der Meister Manole

25

Master Manole

45

Le maître Manolé

67

Maestro Manole

87